

hver Tid, naar det senere maatte vise sig, at det behøvedes, kunde gjøre det. Det synes, at dette Institut og de, der ere stillede paa Linie med det, ganske naturligt, naar Forholdene maatte gjøre det nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at de ubvide sig, maatte kunne gjøre det under den samme Begunstigelse, som de kunde have benyttet, hvis de strax havde skabt et større Indbegreb af Aktier, en større Grundfond. Naar Talen dernæst skal være om andre Banker, som senere maatte blive til, og det er vel at antage, at den ærede Minister navnlig har havt saadanne Fremtidsinstituter for Øie, da er det jo slet ikke sikkert, fordi man i sin Tid har fundet det hensigtsmæssigt at tilfredsstille de Savn, der maatte være, at man da ligeledes burde erkjende, at et saadant Savn senere vilde være tilstede, og desuden har jo ogsaa den ærede Rigsdagsmænd for Viborg Aukts 5te Valgfreds (Klein) gjort opmærksom paa, at saaledes som Lovudkastet er affattet, er der ingen Ret for disse andre senere Instituter. Det er Noget, som den ærede Minister til det givne Dilemma vel kan overveie, om der i den almene Interesse maatte være Grund til at indbrømme nye Instituter den samme Ret som den, de ældre have havt. Der er endnu en lille Omstændighed ved dette Endringsforslag, som jeg skal berøre. Det er Tilfældet, at den Bank her i Kjøbenhavn, som jeg nys nævnte, nemlig Privatbanken, er saaledes stillet i dette Punkt, at der vistnok maa siges at være en virkelig Ret paa Bankens Side. Jeg hørte vel den ærede Minister ved Sagens foregaaende Behandling hvtre, at der kun var en ministeriel Skrivelse for den Ret, dette Bankinstitut troede sig i Besiddelse af; men det er ikke ganske saaledes, da der virkelig er et kongeligt Privilegium, der blandt Andet har tilfagt Privatbanken ogsaa denne Frihed for Brugen af Stempel paa dens Aktier; jeg troer ogsaa, at det Samme er Tilfældet med den private Raanebank; men i alt Fald med Hensyn til Privatbanken veed jeg, at det er saaledes. Det er vel saa, at man med Hensyn til Forstaelsen af Privilegiet har henviist til en foregaaende ministeriel Skrivelse; men jeg troer ikke, at der har været nogen Nødvendighed derfor, og det kongelige Privilegium er i Virkeligheden til-

stede, dateret den 4de Marts 1857. Jeg troer derfor, at det nok vilde kunne paastaaes at være et Indgreb i Bankens Ret, om man vilde formene den at udstede Aktier paa ustemplet Papir, en Omstændighed, der vel fortjener at tages med i Betragtning. Jeg troer forøvrigt ikke, at man behøver at tye dertil, thi der er vistnok gode Grunde allerede i de almindelige Betragtninger, for at vedtage dette Endringsforslag saaledes, som det er stillet.

Endnu vigtigere er Endringsforslaget under Nr. 2, hvormed det under Nr. 3 stillede Forslag staaer i nøie Forbindelse. Det blev hvtret ved den foregaaende Behandling, at det kunde have sin Betænkelse at fritage Transport af Anviisninger, udstedte af Foliohavere, for Stempel, fordi man derved indirekte erkjendte, at Anviisninger i Almindelighed med Føie vare underkastede Stempel, naar de transporteredes, og det er i Aften fra den modsatte Side blevet hvtret, at det Hele fortjente nøiere Overveieelse, da Spørgsmaalet om Anviisninger og deres Transport i saa Henseende formeentlig ikke skulde ligge klart for. Der er altsaa fra forskjellige Sider bleven hvtret forskjelligt om Anviisningers Natur overfor dette Spørgsmaal om Stempels Brug ved Transport. Jeg troer nu ikke, at en saadan Undersøgelse, om den blev anstillet, vilde føre til det Resultat, at der kunde være Bespielse til at kræve Stempel overhovedet ved Anviisningers Transport; ligesom det forekommer mig at være i fuldkommen Overensstemmelse med Anviisningers Natur, at selve Anviisningerne i Stempelloven ere fritagne for Stempel, saaledes troer jeg ogsaa, at en nok saa nøie Undersøgelse vilde føre til, at det Samme maatte komme til Anvendelse paa Transporterne, eller med andre Ord, at der ikke er Grund til at lade Transporterne behandle paa anden Viis end selve Anviisningerne. En Anviisning er ikke noget Gjældsbeviis; først naar den accepteres, bliver den et Gjældsbeviis, og ligesom den accepterede Anviisning ikke er noget Gjældsbeviis, saaledes bliver Anviisningen ved at transporteres heller ikke til et Gjældsbeviis. Det skulde vel dog være fra dette Synspunkt, at Stempelpigten skulde indtræde. Man mene nu forresten om dette i sin Almindelighed, hvad man mene vil,